

Af *Kurt Brauer* til boligministeren (22. juli 1970):

„Kan ministeren gøre noget for at redde Christianshavn fra planerne om oprettelse af et gruslager på Wilders Plads og de trafik- og vejproblemer, dette vil medføre?“

Boligminister *Hastrups* svar (29. juli 1970):

Der foreligger ikke byplanmæssige dispositioner for Wilders Plads, der er til hinder for, at pladsen i stedet for sin hidtidige anvendelse til kuloplagering kan benyttes som sten- og gruslager. Den ændrede anvendelse af pladsen har således ikke skullet forelægges boligministeriet til godkendelse.

De særlige byplanmæssige problemer, som den ændrede anvendelse af Wilders Plads kan rejse for de tilgrænsende dele af Christianshavns-området — herunder også trafik- og støjproblemerne — er det i henhold til byplanloven overladt til Københavns kommune som byplanmyndighed at søge løst. Boligministeriets beføjelser i henhold til loven er principielt begrænset til som godkendende myndighed og ankeinstans at tage stilling til de udarbejdede planer, og ministeriet kan ikke — bortset fra ganske særlige tilfælde, der ikke foreligger i denne sag — påtvinge en kommune en byplan af et bestemt indhold.

Det er i øvrigt mit indtryk, at Københavns kommune i sit planlægningsarbejde har opmærksomheden henvendt på de særlige forhold, der gør sig gældende for Christianshavns-området. Kommunen har i vid udstrækning lagt hovedsynspunkterne i den af Det særlige Bygningssyn udsendte „Bevaringsplan Christianshavn“ til grund for sine dispositioner i byplan- og saneringsarbejdet på Christianshavn.

Under hensyn til de særlige problemer, som en ekstraordinær trafikbelastning i området ved Wilders Plads vil berede for de fredede bygninger, og den indflydelse, som trafikløsningen i øvrigt kan få på indholdet af saneringsplanerne på Christianshavn, vil jeg imidlertid tage initiativet til en forhandling med Københavns kommune, kulturministeriet og Det særlige Bygningssyn om planerne for områdets fremtid.

Af *Vivike* til ministeren for Grønland (23. juli 1970):

„Vil ministeren foranledige, at personalet på flyveplads Mestersvig i Nordøstgrønland regelmæssigt får tilsendt post?“

Begrundelse.

Baggrunden for spørgsmålet er, at der fra Grønlands postkontor tilsyneladende sløses med afsendelse af post til Mestersvig. 6 fly er ankommet til Mestersvig i juli måned uden at medbringe post, til trods for at flyene havde plads nok til posten. Flere af flyene er afgået direkte fra Værlose. Mestersvig er en ensom udpost, hvor breve fra kone eller andre pårørende har større betydning end normalt, hvorfor det grænser til umenneskelighed at lade det ene fly efter det andet afgå uden post.

Minister for Grønland *A. C. Normanns* svar (29. juli 1970):

Det ærede medlem hr Vivike har i et til folketinget den 23. juli 1970 indleveret spørgsmål bedt mig oplyse, om jeg vil foranledige, at personalet på flyveplads Mestersvig i Nordøstgrønland regelmæssigt får tilsendt post.

I denne anledning skal jeg oplyse, at der ikke finder nogen regelmæssig beflyvning sted af Mestersvig. Direkte fra Danmark beflyves Mestersvig udelukkende af militære fly fra flyvevåbenet. I alle tilfælde, hvor Grønlands postvæsen er bekendt med sådanne flyafgange, medsendes der — i det omfang pladsen/vægten tillader det — luftpost til Mestersvig og andre nordøstgrønlandske destinationer.

Da det af vægtmæssige grunde for disse fly kun er muligt at medtage begrænsede postmængder over Atlanten fra Danmark til Island, må hovedparten af post til Mestersvig befordres i øvrigt via Island. Fra Island er der mulighed for at få posten med forskellige flylejligheder til Mestersvig, men der er heller ikke her tale om regelmæssige flyafgange.

Endvidere gennemfører den kgl. grønlandske handel om foråret og efteråret enkelte charterflyvninger med passagerer og last, ligesom statens luftfartsvæsen fra tid til anden gennemfører forsyningsflyvninger fra Island til Mestersvig.